

دختر بودن

پیش آمده که...

عجب حکایتی است! رفتار پدرها و مادرها را می‌گوییم در برابر پسر بودن یا دختر بودن! گاهی پسر کارهایی می‌کند که انجام دادن همان‌ها برای دختر مجاز نیست. از دختر توقعات و انتظاراتی دارند که در مورد پسر خفیف‌تر است. کنترلی که مثلاً در رفت و آمد، حرف‌ها و انتخاب‌های دختر وجود دارد، به‌طور معمول در مورد پسرها کمتر است. مگر چه فرقی بین پسر و دختر وجود دارد؟

زیر ذره‌بین

پسر، پسر است و دختر، دختر، اما به نظر می‌رسد موضوع همیشه به این سادگی نیست! نه فقط رفتار والدین، بلکه رفتار جامعه هم در مورد پسر یا دختر بودن متفاوت است؛ تفاوت‌هایی که گاه پذیرفتنی هستند و گاهی هم غیرقابل پذیرش. اگر پدر و مادر و جامعه، توقعاتی از دختر دارند، اگر حساسیت‌های آنان در مورد دخترشان بیشتر است و اگر یک بام و دو هوا عمل می‌کنند، می‌توان پذیرفت که بخشی از موضوع به تفاوت‌های جنسیتی از یک طرف و انتظارات فرهنگ جامعه از طرف دیگر، مربوط است.

در دنیای امروز، بسیاری از نگرش‌های کلیشه‌ای نسبت به پسر و دختر تغییر یافته‌اند. موضوع دختر یا پسر بودن و انتظارات از هر یک، تابعی از فرهنگ هر جامعه است. این انتظارات در طول زمان در والدین به وجود می‌آید و به فرزندان منتقل می‌شود. البته تغییر و تحولات گسترده محلی و جهانی هم، انتظارات را تحت تأثیر قرار می‌دهند و شرایط را عوض می‌کنند.

یادتان می‌آید؟

از کی متوجه پسر یا دختر بودن خود شدید؟

پسر بودن

مام و دوهوا!

شاید سؤال سختی باشد. روان‌شناسان می‌گویند کودکان بین سنین ۱۸ ماهگی تا ۳ سالگی دربارهٔ هویت جنسیتی به شناختی اندک می‌رسند و می‌آموزند که خود یا دیگران را به عنوان زن یا مرد طبقه‌بندی کنند. در دورهٔ دبستان، کودکان به شناخت بهتری از پسر یا دختر بودن می‌رسند و روی جنسیت خود تأکید می‌کنند. در این دوره، گاهی پسرها و دخترها روبه‌روی هم قرار می‌گیرند، خصوصیات دیگری را مسخره می‌کنند و حتی برای هم متلک می‌سازند؛ فراموش که نکرده‌اید؟! البته اوضاع این جوری باقی نمی‌ماند و...

مرز مشترک

امروزه نگاه متفاوتی به هویت جنسیتی و رفتارهای مردانه یا زنانه وجود دارد. دیگر پلیس، خلبان یا پزشک‌شدن، کاری صرفاً مردانه محسوب نمی‌شود. گاهی تصورات جامعه دربارهٔ نقش جنسیتی، محدودیت‌هایی را برای دختران به وجود می‌آورد یا آن‌ها را در شرایط دشواری قرار می‌دهد. با این همه، انتظارات امروز جامعه از دختران به نسبت گذشته بسیار تغییر کرده است. به‌طور معمول، در همهٔ فرهنگ‌ها حساسیت بیشتری نسبت به رفتارهای دختران دیده می‌شود. بسیاری از این حساسیت‌ها، متناسب با ویژگی‌های عاطفی و اجتماعی دخترهاست، اگرچه ممکن است مواردی هم نابجا باشد. اگر از یک طرف، لازم است که پدرها و مادرها به درک بهتری از دنیای دخترشان برسند، از طرف دیگر، درک انتظارات اجتماعی و سازگاری منطقی با فرهنگ جامعه، شرایط را برای دختران بهتر می‌کند. در هر تفاوتی، شاید بتوان مرز مشترکی یافت...